

[Poulsgaard]

tens forbrug er for stort. Men det er jo netop det, der er tilfældet, det er netop statens forbrug, der er alt for stort. Derfor sidder vi i den suppedas, vi sidder i.

Nu står vi her med et fuldstændig overflødig forslag. Hr. Qvist Jørgensen blev lidt sur på hr. Nør Christensen, men hr. Nør Christensen er jo medlem af regeringen. Han har jo visse hensyn at tage. Det har jeg ikke. Sandheden er simpelt hen den – hr. Nør Christensen var jo inde på noget af det – hvis vi havde haft en socialdemokratisk regering og dermed en socialdemokratisk kulturminister, var vi aldrig kommet til at pøse alle disse mange millioner kroner ud til kulturen, som vi gør. For man må trods alt lade de socialdemokratiske kulturministre, at de var en lille smule ansvarsbevidste, da de var ministre og havde flertal i folketinget, men siden de er kommet i opposition, skal jeg da love for, at den får hele armen, og så kan vi altså ikke få nok. Vi må konstatere, at der er dette flertal herinde, men jeg tvivler stadig væk på, at der er det i befolkningen.

SF var jo ikke tilfreds; nej, men hvornår bliver SF tilfreds? Det bliver de først den dag, de har 100 mandater, og så bliver vi andre nok meget utilfredse.

Hr. Bernhard Baunsgaard spurgte: hvad er en bog? Det synes jeg var et af de bedste spørgsmål, der blev stillet her i dag. Når jeg ser, hvad min søn og andre børn slæber hjem af tegneserier, og når jeg ser, hvad en skolelærer, der skriver en bog ½ time i et frikvarter, kan få hjem i biblioteksafgift, tror jeg nok, man skal til at se på, hvad ophavsretten er, og hvor meget vi skal betale for den. For der er søreme nogle, der tjener den ophavsretsafgift uhyre nemt.

Her er situationen den, at folketinget har det værktøj, der skal til, når vi diskuterer ophavsret, nemlig det lovforslag, fremskridtspartiet fremsatte i samlingen 1976-77, hvor vi simpelt hen siger, at ophavsretsproblemerne skal løses på den måde, at den, der har skrevet en bog, har komponeret et stykke musik, eller hvad det nu er, får en engangspris, som han aftaler med den forlægger, der vil udgive det, og så må manden passe på, at han ikke bliver snydt. Det er det sædvanlige, at kunstnerens arbejde er meget anderledes end alle mulige andres arbejde. Hvis jeg havde lavet den dør, vi går ind igennem til folketings salen, kan jeg da ikke få oprethavsret, fordi der

kommer en hulens masse mennesker gennem den dør; jeg har fået et honorar for den. (*Munterhed*). Nå ja, man kan godt grine ad det, men det kan godt sammenlignes, når man ser, hvilke bøger der er udkommet de sidste år: kvindebekendtgørelse, pladder og pludder, og hvad ved jeg, og alle disse mennesker forlanger ophavsret til det. Mange gange er det kun afskrift af nogle tidsskrifter o.lign. plus alle tegneserierne og den slags ting.

Derfor skal man ordne det på den måde, at forfatteren, kunstneren, eller hvem det er, får en fast afgift. Det er selvfølgelig hans produkt, indtil han har solgt rettigheden til en forlægger. Det øjeblik, forlæggeren har produktet, er det ham, der skal forhandle det videre forløb. Jeg kan ikke se nogen som helst grund til, at 2-3 skolelærere, der i frikvarteret skriver en bog, skal have en hel masse penge for det.

Jeg kan heller ikke med min bedste vilje af verden se det rimelige i, at disse indvandrere, som vi forkæler i alle ender og kanter i forhold til, hvad vi har gjort tidligere, og i forhold til, hvad andre lande gør – det har jeg været inde på tidligere – nu også skal have særlige indvandrerbiblioteker, og hvad ved jeg. Vi skal have rettet op på landets økonomi, kære venner!

Vi kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Indvandrerbiblioteker har vi nu haft en hel del år, også mens der var socialdemokrater i regeringen.

Hr. Poulsgaards betragtninger om, at der betales afgift, hver gang man bruger bogen, er en forkert sammenligning. Når man opfinder en eller anden ny ting, så udtager man patent på den, og så betales der afgift, hver gang nogen bruger patentet. Et kunstværk, hvad enten det er et billede eller et musikstykke, er på samme måde en ny ting, og derfor er det rimeligt, at der betales afgift af den, når man bruger den gennem biblioteket, og det er jo den betragtning, der ligger bag ophavsretten. Jeg synes, disse ord skal med.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):